

N Ě M E C K Ý J A Z Y K

Infinitiv závislý na slovesu

Zpracovala: Mgr. Miroslava Vokálová

Zdroje: vlastní

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Infinitiv závislý na slovesu

Infinitiv závislý na slovesu je v němčině **PROSTÝ**, nebo stojí s částicí **ZU**. Částice **zu** stojí bezprostředně před infinitivem a píše se odděleně.

Infinitiv **prostý** (tj. bez zu) následuje v němčině jen po některých slovesech. Jsou to:

1. způsobová slovesa

Die Kinder **können** im Garten spielen.

Hier **darf** man nicht rauchen.

Wann **musst** du aufstehen?

2. slovesa bleiben, lassen, werden

Bleib lieber stehen!

Wann **lässt** Petr sein Fahrrad reparieren?

Am Wochenende **werden** wir zelten.

3. slovesa smyslového vnímání

Wir **sehen** ihn kommen.

Ich **höre** die Hunde bellen.

4. slovesa pohybu např. gehen

Ich **gehe** heute einkaufen.

Po slovesech **helfen, lernen a lehren** užití **zu** kolísá.
Částice **zu** stojí zpravidla u infinitivu, který je rozvitý
několika dalšími větnými členy.

př. Ich **helfe** dir aufräumen.

Meine Mutter **hilft** dir(,) deine neue Wohnung
auf**zu**räumen.

Po ostatních slovesech jako např. *anfangen, aufhören, beginnen, vergessen, versprechen* atd.
stojí infinitiv s **ZU**.

př. Es beginnt **zu** schneien.

Ich versuche dich an**zu**rufen.

Wann hörst du auf(,) die Fenster **zu** putzen?

Infinitiv s **zu** stojí zpravidla až za výrazem, který
uzavírá větný rámec, tj. dochází k porušování
větného rámce.

př. Petra **muss** endlich **beginnen zu** arbeiten.

Hör endlich **auf zu** singen!

Je-li infinitiv rozvitý dalšími větnými členy, může se z důvodu srozumitelnosti oddělovat čárkou.

U sloves s odlučitelnými předponami se zu vkládá mezi předponu a kmen slovesa.

U zvratných sloves se zájmeno sich skloňuje. Jeho tvar se řídí podmětem věty, na které je infinitiv závislý.